

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Beati P. Philippi Nerii Florentini. Congregationis Oratorii Fvndatoris

Gallonio, Antonio

Mogvntiæ, 1602

Humilitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43172

Humilitas.

Humilitatis studium in eo eximium fuit: hanc perpetuò amavit, hanc amplexus est, hanc constanter tenuit: humilitate virtutes conseruari, contrà ea perdita deperdi, destruiq; omni asseueratione affirmabat; hanc ipsam præterea alijs commendare consueuerat, vt cæterarum caput, fontem, custodēque virtutum.

De se ipse, suisq; rebus ita abiectè, & demissè sentiebat, vt se mortaliū omnium infimum putaret: nihil perferebat, audiebatque grauius, quàm se coram laudari, ac sanctum dici, hisque respondere solitum scimus faxit Deus, vt is sim, quem dicitis. O me miserum! Quot virgines, quot rustici homines apud Deum maiorem Philippo gloriam consequentur? nullarum prorsus virium, nulliusque sanctitatis se esse prædicabat. Cum se stipatum ciuiū agminibus,

nibus, cum studijs hominum florētem videret, affici se summo dolore dicebat, quòd excitæ de sua sanctitate hominum opinioni non responderet: quid enim causæ erat, quòd tanto cum animi sensu, ac dolore in illas persæpe voces veræ humilitatis indices irrumperet? Nihil vnquam egi dignum beata vita: sentio me vnum esse ex omnibus Deo ingratißimum, & omnes mihi esse ad virtutem, ac pietatem incitamento.

Æger dicere solitus erat; si vita superstes erit, ad meliorem frugem me conuertam: Diuinam potentiã satis mirari non poterat, vt quæ eius opera, cui nullæ, vt dicebat, vnquã fuere vires, ad animorum conuersiones vsa sit.

Congregationis auctore, vt erat, se haudquaquam iactabat: quòd dicebat, hanc Societatem condidi, quòd multos à miserabili errore ad verum saluris iter reuocaui, ne pu-

tetis id mihi tribuendum esse, imo in hoc & meam imbecillitatem magis, & diuinam potentiam agnoscite, quæ villissimi famuli opera, & nihilo (vt ipse aiebat) perfecisset hæc omnia: quod factū est, Deus ipse fecit; nunquam Congregationem instituere mihi in animo fuit.

Rogatus postremo vitæ tēpore, vt Martini instar Dominum in hanc sententiam rogaret; si populo tuo sum necessarius, non recuso laborem: absit à me, confestim respondit, vt ita orem: nō enim is ego sum, qui mortalium saluti prodesse me posse confidam.

Baronio, qui eius confessiones excipiebat, id sibi ex animo dolere dicere solitus erat, quòd tātū ab hominibus fieret; illud adiungens frequentissimè se Dominum rogasse, ne per eū miracula patraret: quòd si aliquod fieri obtigisset, id non sibi, sed fidei illorum, qui experti erant,

acce-

acceptum referendum esse.

Ex hoc ipso fonte sui ipsius despicientia fluxit, qua mirificè in omni vita delectatus est: honores, dignitatesque quàm qui maximè, omni tempore fugit: sciebat enim nullos honores animum satis explere, beatumque efficere: præter paupertatem enim, & sui ipsius despicientiã, rerum omnium contemptum, vitamque priuatam, nihil sibi repere rat, quod placeret.

Admiranda quamquam agebat, admirandus tamen videri noluit. Eius rei illud certissimo est argumẽto, quòd magna cum operaretur, stultitiæ simulatione instituto suo tegens sapientiam, hominum plausus subterfugiebat, Apostoli sententiam secutus: Qui vult sapiens esse, stultus fiat. O hominem verè diuinum! qui magis bonus esse, magni Ephrem Syriã imitatus exemplum, quam videri voluit, amavit, omniq; ope contendit.

1. Corint. 3.
De Ephrẽ
Gregorius
Nyssenus

Verborum simplicitate delectabatur: composita, blanda, atque aulica verba minimè cupiebat; secum enim sine fūco, more maiorum agi volebat.

Ægrè admodum ferebat, cuiusque ordinis homines etiam infimæ fortis vel aperto capite coram se stare, vel ad manus sibi deosculandas accedere.

Tandem ut ad pauca redeam, ac mittam multa, quæ enarrare possem lectu, scituque dignissima: Hæc firma eius erat intentio, hoc animi propositum, ut non modò amicos externos, sed domesticos etiam seria iocis interdum permiscens, quantum posset, suam celaret sanctimoniam.

Paupertatis amor.

PAupertatem & laicus, & sacerdos perpetuò coluit.

Florentiæ cum esset, magnam rei familiaris iacturam, quam repenti-

num